

La possessió de Hamlet

de

Lluís Valenciano Gener

Hi ha dos homes al bar. Un és el cambrer; l'altre és un client. Els dos són amics i comenten les notícies de la revista Muy Interesante.

Cambrer: Ja t'ho dic jo. Aquesta revista és petroli. D'aquí pots treure mil i un arguments per a les teves obres de teatre Joan. Mira aquesta: *Una empresa tecnològica inventa el babypod que permete poner música al bebè a través de la vagina.* O aquesta altra: *Un hombre recupera parcialmente la consciencia tras 15 años en estado vegetativo.*

Escriptor: D'això ja se n'han fet un munt de pelis.

Cambrer: Però diu parcialment. Podries fer que només recorda algunes coses. O potser que la seva consciencia només fos capaç de funcionar si cada cert temps algú li fot un clatellot...

Escriptor: quin doi!

Cambrer: Ai, jo que sé... tu ets l'expert amb això....

Escriptor: No ho veig gaire clar... (*s'acaba la beguda*) me'n poses una altra?

Cambrer: Va, no m'ho pots fer això... Ja t'he convidat dues vegades. I saps que no et puc servir si no dus doblers. I tu estàs més pelat que mai...

Escriptor: He escrit un parell de peces curtes noves, són boníssimes...

Cambrer: Però si ni t'han sols t'han agafat una obra al teatre de barra...

Escriptor: la meva sort canviarà i et pagaré el que et dec...

Cambrer: Que no puc tio. Me sap greu.

Escriptor: Ho entenc. Perdona.

Cambrer: Aquesta sí que és bona. Llegeix.

Escriptor: (*llegint*) "S'han detectat casos de varis personatges de ficció teatral que han posseït a la gent". Ja no només ens abdueixen i posseeixen els extraterrestres sinó també els personatges teatrals.

Cambrer: El que jo et deia petroli tio, petroli. Ara venc, vaig al lavabo. Vigila'm el bar.

Surt el cambrer i l'escriptor continua sol llegint la revista.

Escriptor: (*per sí mateix*) Joder els del *Muy Interesante* ja no saben que punyetes han de publicar.

L'Escriptor mira uns quants cops que ni el Cambrer ni ningú el vegi i es serveix d'amagat una canya.

Cambrer: *(des de fora)* Ni se t'ocorri servir-te tu mateix, eh?

Escriptor: *(A Guiem)* Però... com vols que jo... No home, no *(mentre es serveix i beu ràpidament per a què no el trobi)*. Com vols que faci una cosa així jo?

Cambrer: *(des de fora)* Ens coneixem Joan, ens coneixem.

Escriptor: *(A Guiem)* Idò no em coneixes tan bé... *(torna a mirar la revista)* T'hi imagines que ara entra un tio dient que és en Romeo: *(Primer recita el monòleg de Romeo en to burleta, però poc a poc es va tornant seriós i en un to adequat)*

Silenci! ¿Quin llum brilla a la finestra?
És l'orient i Julieta el sol!
Surt, sol, i mata l'envejosa lluna,
que és pàl·lida i desfeta de neguit
veient que sa minyona és molt més bella.
No la serveixis perquè és envejosa:
la seva roba de vestal, només
és verda i és malalta, i per als bojos;
llença-la! Aquesta és la senyora meva!
Aquest, el meu amor! Si ella ho sabés!
Ella parla i no parla. Mes ¿què importa?
El discurs dels seus ulls, jo el vull respondre.

A mitjan monòleg ha entrat el cambrer i gairebé no s'ho creu. Comença a pensar que potser la notícia és certa. Quan ha acabat el monòleg es fa un moment de silenci el cambrer s'hi acosta i li fot una galtada a l'escriptor.

Escriptor: ah. Però tio què fas?

Cambrer: Me pensava que ara estaves posseït, com els de la notícia saps...

Escriptor: No me fotis Guiem. No me diguis que realment creus que aquestes coses passen. Això són notícies sensacionalistes, sense cap fonament científic, escrites única i exclusivament per omplir buits a la revista i per cridar l'atenció de gent friki.

Cambrer: *(rient)* No sé jo... a vegades passen coses molt estranyes.

Escriptor: Sí clar, ara resultarà que ens començaran a posseir un munt de personat... *(En aquests moments l'escriptor comença a tremolar i cau darrera la barra. Acaba d'esser posseït per Hamlet però el públic encara no ho sap. A partir d'aquí quan l'actor que fa d'escriptor reciti versos propis de l'obra de Shakespeare s'ha de notar una diferència interpretativa amb el text que no*

pertany a l'obra. Els versos de Hamlet han de ser més declamats i l'altre més realista, per tal de poder jugar el joc de les dues maneres de interpretar)

Cambrer: Joan! Què et passa? Tio, estàs bé?

Escriptor: *(surt de sota la barra amb una gorgera i una calavera)*

Estar bé o no estar bé. És aquesta la qüestió?

Cambrer: Home una mica sí. Més que res per saber si hem de telefonar una ambulància.

Escriptor: ¿Què és més noble, sofrir els dards i cops de l'ultratjant fortuna, o alçar-se en armes contra un mar d'afliccions i eliminar-les combatent?

Cambrer: Òstia. Ha passat! Ha passat el que deia la revista.